

Domovinski rat

Domovinski rat započeo je 17. kolovoza 1990. godine izbijanjem velikosrpske pobune. U tom ratu sukobile su se naša domovina Hrvatska te nama susjedna Republika Srbija.

Nakon završetka Drugog svjetskog rata Hrvatska se nalazi u sklopu SFR Jugoslavije. U njoj su se nalazile i Srbija, Kosovo, Vojvodina, Makedonija, Crna Gora, Bosna i Hercegovina te Slovenija. Slovenac Edvard Kredelj zauzimao se za stvaranje Ustava prema kojem bi svaka država u SFRJ imala određenu samostalnost. Naposljetku je takav Ustav i donesen, ali to nije odgovalo SR Srbiji. Nakon smrti Kredelja i Josipa Broza Tita, Srbija je sve više počela pokazivati svoje ambicije, pogotovo dolaskom Slobodana Miloševića na vlast. SR Srbija imala je dvije mogućnosti. Prva je bila da se ratom protiv svih ostalih republika SFRJ-a uspostavi vodstvo pod „čvrstom rukom“ Srbije. Druga je bila da se stvori Velika Srbija koja je trebala obuhvatiti sve prostore na kojima živi srpsko stanovništvo. Hrvatska se tome odupirala te je 25. lipnja 1991. godine odlučeno razdruživanje iz SFRJ-a. U početku je pregovorima pokušala dobiti nešto vremena za sakupljanje potrebnog naoružanja koje je oduzelo JNA. Naime, JNA se priklonila Srbiji zbog velikog broja Srba u njoj. Hrvatska je uspjela prikupiti potrebno naoružanje te je osnovana prva brigada „Tigrovi“ 1991., iako su prvi oružani sukobi započeli u proljeće te iste godine. JNA je počela prisilno uzimati mlade vojnike koji su bili na odsluživanju obaveznog vojnog roka pa su im Hrvati pomagali u bijegu. Najpogođeniji hrvatski grad bio je Vukovar. Zauzet je 18. studenoga 1991. godine. Srpske vojne snage ubile su oko 250 ljudi u vukovarskoj bolnici i na Ovčari zbog čega je Međunarodni sud za vojne zločine podigao optužnicu protiv JNA. Grad Gospić također je bio veoma pogođen, ali nije pao u ruke neprijatelja. Teške borbe odvijale su se na sjeveru Dalmacije zbog želje Srbije da ima izlazak na more. Na tom području teško su stradali Knin i manja mjesta u njegovoj okolini. Hrvatska vojska srušila je Maslenički most kako bi onemogućila neprijatelju dolazak u ostatak domovine. Nažalost, time je spriječen kontakt između Dalmacije i ostatka Hrvatske. Na jugu Dalmacije posebno pogođen bio je grad Dubrovnik koji je bio raketiran sa svih strana. Otvorena agresija na Hrvatsku završila je potpisivanjem primirja između hrvatskih vojnih snaga i JNA 1992. godine. Jačanju hrvatske vojske donekle je pridonio UN koji je u pojedine gradove poslao vojne snage i promatrače. Ti gradovi bili su označeni kao „područja pod zaštitom UN-a“. Zaštićena područja podijelila su se u četiri sektora: Jug, Sjever, Istok i Zapad. Ipak, to je imalo više loših nego dobrih strana. Mirovne snage nisu zaustavile povremene dalekometne udare i granatiranja gradova. Nastavljeni su progoni nesrpskog stanovništva, a uništeni su mnogi kulturni spomenici. Hrvatska je morala nešto poduzeti te je u razdoblju od 1992. do 1995. imala povremene munjevite oružane operacije na okupiranim područjima. To je imalo velik učinak te je oslobođen velik dio okupiranih područja. Hrvatska je pokušala riješiti rat raznim mirovnim sporazumima, ali oni nisu prihvaćeni. Zbog toga je organizirana akcija „Bljesak“ u svibnju 1995. godine. Njome je također oslobođen velik dio Posavine i zapadne Slavonije. Sljedećoj oslobodilačkoj akciji „Oluja“ pridružila se i BiH-a. Na čelu „Oluje“ bio je general Ante Gotovina. 2004. godine uhićen je za razne ratne zločine, a nakon sedam godina provedenih u Haaškom pritvoru, točnije 16. studenoga 2012. godine, utvrđeno je da je nevin. Njegov povratak u Hrvatsku proslavljen je velikim dočekom na glavnom zagrebačkom trgu na kojem

je prisustvovalo više od 100000 ljudi. „Oluja“ je uspjela osloboditi grad Knin te cijelo okupirano područje sjeverne Dalmacije, Like, Korduna i Banovine. To je također bila i posljednja operacije hrvatske vojske. Domovinski rat završen je potpisivanjem Erdutskog sporazuma u studenom 1995.godine. Njime Slovenija, Baranja i istočni Srijem ulaze u sastav RH.

Posljedice rata zauvijek će se osjećati. U ratu je poginulo između 21 000 i 22 000 ljudi, a otkrivene su 143 masovne grobnice. Mnogi ljudi pobjegli su ili protjerani u inozemstvo. Gradovi su popravljeni, ali sjećanja će zauvijek ostati!

Jelena Sajko, 7.a

Vukovar

Moj razred posjetio je grad Vukovar. U ratu 1991.godine između Srbije i Hrvatske stradalo je mnogo gradova, a jedan od njih je Vukovar.

U Vukovaru je stradalo mnogo nedužnih ljudi, točnije 21 tisuća. Toga dana rodilo se troje djece koja su na veliku žalost preminula. U bolnici se i danas nalazi rupa od bombe koja ju je pogodila. U njoj (bolnici) se nalazi prostorija s lutkama koje prikazuju bolnicu u vrijeme rata. Svi podaci o ljudima su nestali, pa danas bolnica sve podatke zapisuje na pločice na zidu. Također u Vukovaru možemo vidjeti bombardirane kuće i vodotoranj koji je u istome stanju u kakvome je bio i za vrijeme rata. U Vukovaru se nalazi groblje sa istim brojem bijelih križeva koliko je poginulo i ljudi. Na groblju se nalazi plamen vječne vatre. Svake godine otkako je bio rat obilježava se Dan sjećanja na Vukovar, pa tako i ove godine.

Jučer 18.11.2012. je od bolnice pa sve do groblja pješačilo 50-60 tisuća ljudi, a njima se pridružio i naš general koji je upravo pušten na slobodu Mladen Markač.

Bitka za Vukovar bila je najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu, pa se nadam da se nešto tako strašno više neće dogoditi.

Maja Bistrović, 7.a